Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

SMERNICA RADY 2003/49/ES

z 3. júna 2003

o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov

(Ú. v. EÚ L 157, 26.6.2003, s. 49)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Rady 2004/66/ES z 26. apríla 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Smernica Rady 2004/76/ES z 29. apríla 2004	L 195	33	2.6.2004

▼B

SMERNICA RADY 2003/49/ES

z 3. júna 2003

o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä jej článok 94,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([2]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([3]),

keďže:

(1) V jednotnom trhu, ktorý má vlastnosti domáceho trhu, by transakcie medzi spoločnosťami rozdielnych členských štátov nemali podliehať menej priaznivým podmienkam zdaňovania ako sú tie, ktoré sa uplatňujú na tie isté transakcie vykonávané medzi spoločnosťami toho istého členského štátu.

(2) Táto požiadavka v súčasnosti nie je splnená ohľadom výplat úrokov a licenčných poplatkov; vnútroštátne daňové zákony, prípadne v spojení s dvojstrannými alebo viacstrannými dohodami, nemusia vždy zaručovať odstránenie dvojitého zdaňovania a ich uplatňovanie na príslušné spoločnosti často predstavuje záťaž v podobe administratívnych formalít a problémov s peňažnými tokmi.

(3) Je potrebné zabezpečiť, aby výplaty úrokov a licenčných poplatkov podliehali iba jednému zdaneniu v niektorom členskom štátne.

(4) Zrušenie zdaňovania výplat úrokov a licenčných poplatkov v členskom štáte, v ktorom tieto príjmy vznikajú či už sú vyberané zrážkou zo základu, alebo vyrubením dane, je najvhodnejším prostriedkom odstránenia uvedených formalít a problémov a zabezpečenia rovnosti prístupu ohľadom daní k vnútroštátnym a cezhraničným transakciám; preto je obzvlášť potrebné zrušiť takéto dane vzťahujúce sa na takéto výplaty vykonávané medzi združenými spoločnosťami rozdielnych členských štátov, rovnako ako medzi trvalými podnikmi takýchto spoločností.

(5) Režim by sa mal uplatňovať iba na čiastku úrokov alebo licenčných poplatkov, ktoré by boli mohli byť dohodnuté platcom a vlastníkom požitkov v neprítomnosti zvláštneho vzťahu, ak takáto čiastka jestvuje.

(6) Ďalej je potrebné nezabraňovať členským štátom, aby prijali opatrenia na boj proti podvodom alebo zneužívaniu.

(7) Grécku a Portugalsku by sa z rozpočtových dôvodov malo poskytnúť prechodné obdobie, aby postupne mohli znížiť dane na výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov či už vyberané zrážkou zo základu, alebo vyrubením, pokiaľ nebudú schopné uplatňovať ustanovenia článku 1.

(8) Španielsku, ktoré spustilo plán na posilnenie technologického potenciálu Španielska, by sa z rozpočtových dôvodov malo počas prechodného obdobia umožniť neuplatňovať ustanovenia článku 1 na výplaty licenčných poplatkov.

([1]) Ú. v. ES C 123, 22.4.1998, s. 9.
([2]) Ú. v. ES C 313, 12.10.1998, s. 151.
([3]) Ú. v. ES C 284, 14.9.1998, s. 50.

▼B

(9) Je potrebné, aby Komisia podala Rade správu o fungovaní smernice tri roky po dni, dokedy sa musí transponovať, najmä s cieľom rozšírenia jej pôsobnosti na ostatné spoločnosti a podniky a preskúmania rozsahu vymedzenia úrokov a licenčných poplatkov následkom potrebnej konvergencie ustanovení zaoberajúcich sa úrokmi a licenčnými poplatkami vo vnútroštátnej legislatívne a v dvojstranných a viacstranných zmluvách o dvojitom zdanení.

(10) Cieľ navrhovaných krokov, konkrétne zriadenie spoločného systému zdaňovania uplatňovaného na výplaty úrokov a licenčných poplatkov združených spoločností rozdielnych členských štátov, nemôžu členské štáty dostatočne dosiahnuť, a preto ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni spoločenstva, spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku táto smernica neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedeného cieľa,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Rozsah platnosti a postup

1. Výplaty úrokov a licenčných poplatkov vznikajúce v členskom štáte sú oslobodené od akýchkoľvek daní ukladaných na uvedené výplaty v uvedenom štáte či už zrážkou zo základu, alebo vyrubením za podmienky, že vlastník požitkov v podobe úrokov a licenčných poplatkov je spoločnosť ďalšieho členského štátu alebo trvalý podnik spoločnosti niektorého členského štátu.

2. Výplata vykonaná spoločnosťou alebo členským štátom, alebo trvalým podnikom sídliacim v ďalšom členskom štáte sa považuje za výplatu, ktorá vznikla v uvedenom členskom štáte, ďalej len „štát pôvodu“.

3. Trvalý podnik sa považuje za platcu úrokov alebo licenčných poplatkov iba vtedy, ak uvedené výplaty predstavujú pre trvalý podnik v členskom štáte, v ktorom sídli, daňovo odpočítateľný výdavok.

4. Spoločnosť niektorého členského štátu sa považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov alebo licenčných poplatkov iba vtedy, ak uvedené poplatky prijíma vo svoj vlastný prospech, a nie ako sprostredkovateľ za inú osobu, akým je zástupca, poverenec alebo splnomocnenec.

5. Trvalý podnik sa považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov alebo licenčných poplatkov:

a) ak pohľadávka, právo alebo používanie informácií, s ktorými výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov vznikajú, je skutočne spojené s uvedeným trvalým podnikom; a

b) ak výplaty úrokov alebo licenčných poplatkov predstavujú príjem, ohľadom ktorého uvedený trvalý podnik podlieha v členskom štáte, v ktorom sídli, jednej z daní uvedenej v článku 3 písm. a) bod iii) alebo v prípade Belgicka „impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders“, alebo v prípade Španielska „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“, resp. dani, ktorá je zhodná alebo v značnej miere podobná a ktorá sa ukladá po dni nadobudnutia účinnosti tejto smernice navyše oproti jestvujúcim daniam alebo miesto nich.

6. Pokiaľ sa trvalý podnik spoločnosti niektorého členského štátu považuje za platcu alebo vlastníka požitkov v podobe úrokov a licenčných poplatkov, žiadna iná časť spoločnosti sa na účely tohto článku nepovažuje za platcu alebo vlastníka požitkov v podobe uvedených úrokov alebo uvedených licenčných poplatkov.

▼B

7. Tento článok sa uplatňuje iba vtedy, ak spoločnosť, ktorá je platcom úrokov a licenčných poplatkov, alebo spoločnosť, ktorej trvalý podnik sa považuje za platcu úrokov a licenčných poplatkov, je združenou spoločnosťou spoločnosti, ktorá je vlastníkom požitkov alebo ktorej trvalý podnik sa považuje za vlastníka požitkov v podobe uvedených úrokov alebo licenčných poplatkov.

8. Tento článok sa neuplatňuje vtedy, ak úroky alebo licenčné poplatky prijíma alebo platí trvalý podnik sídliaci v treťom štáte spoločnosti niektorého členského štátu a podnikanie spoločnosti sa úplne alebo čiastočne vykonáva prostredníctvom uvedeného trvalého podniku.

9. Nič v tomto článku nebráni členskému štátu, aby pri uplatňovaní svojho daňového práva nezohľadňoval úroky a licenčné poplatky prijaté jeho spoločnosťami, trvalými podnikmi jeho spoločností alebo trvalými podnikmi sídliacimi v uvedenom štáte.

10. Členský štát má možnosť neuplatňovať túto smernicu na spoločnosť iného členského štátu alebo na trvalý podnik spoločnosti iného členského štátu za okolností, keď podmienky stanovené v článku 3 písm. b nie sú dodržané počas neprerušeného obdobia v trvaní najmenej dvoch rokov.

11. Štát pôvodu môže požadovať, aby splnenie požiadaviek stanovených v tomto článku a v článku 3 bolo v čase výplaty úrokov a licenčných poplatkov doložené potvrdením. Ak splnenie požiadaviek stanovených v tomto článku nebolo potvrdené v čase výplaty, členský štát môže slobodne požadovať zrážku dane zo základu.

12. Štát pôvodu môže ako podmienku pre oslobodenie od dane na základe tejto smernice stanoviť, že na základe potvrdenia dosvedčujúceho splnenie požiadaviek v tomto článku a v článku 3 vydal rozhodnutie o oslobodení od dane. Rozhodnutie o oslobodení od dane sa vydáva najneskoršie do troch mesiacov po poskytnutí potvrdenia spolu so zdôvodňujúcimi informáciami, ktoré štát pôvodu môže oprávnene požadovať, a je platné najmenej na obdobie jedného roka od jeho vydania.

13. Na účely odseku 11 a 12 má vydávané potvrdenie ohľadom každej zmluvy na výplatu platnosť najmenej jeden rok, avšak nie dlhšie ako tri roky odo dňa jeho vydania a obsahuje tieto informácie:

a) osvedčenie o sídle prijímajúcej spoločnosti na daňové účely, a podľa potreby, o jestvovaní trvalého podniku osvedčeného daňovým orgánom členského štátu, v ktorom prijímajúca spoločnosť sídli na daňové účely alebo v ktorom sídli trvalý podnik;

b) vlastníctvo požitkov prijímajúcou spoločnosťou v súlade s ods. 4 alebo jestvovanie podmienok v súlade s ods. 5, pokiaľ trvalý podnik je prijímateľom výplaty;

c) splnenie požiadaviek v súlade s článkom 3 písm. a) bod iii) v prípade prijímajúcej spoločnosti;

d) minimálny podiel alebo kritérium minimálneho podielu hlasovacích práv v súlade s článkom 3 písm. b);

e) obdobie, počas ktorého podiel uvedený v bode d) jestvuje.

Členské štáty môžu navyše v prípade výplaty na základe zmluvy požadovať právne zdôvodnenie (napr. dohodu o pôžičke alebo licenčnú zmluvu).

14. Ak sa už požiadavky pre oslobodenie od dane neplnia, prijímajúca spoločnosť alebo trvalý podnik okamžite informuje platiacu spoločnosť alebo trvalý podnik a, ak tak požaduje štát pôvodu, aj príslušný orgán uvedeného štátu.

15. Ak platiaca spoločnosť alebo trvalý podnik odpočítala a zaplatila zrážku dane zo základu, od ktorej sa na základe tohto článku oslobodzuje, vzniká nárok na vrátenie uvedenej zrážky dane zo základu.

▼B

Členský štát môže požadovať informácie uvedené v odseku 13. V rámci stanovenej lehoty treba podať žiadosť o vrátenie. Uvedená lehota má dĺžku aspoň dva roky odo dňa, kedy boli úroky alebo licenčné poplatky zaplatené.

16. Štát pôvodu nahrádza nadmerne odpočítanú a zaplatenú zrážku dane zo základu do jedného roka od náležitého podania žiadosti spolu s informáciami, ktoré je oprávnený požadovať. Ak daň odpočítaná a zaplatená zrážkou zo základu nebola vrátená v rámci uvedenej lehoty, prijímajúca spoločnosť alebo trvalý podnik má právo po uplynutí predmetného roka na úroky z dane, ktoré sa vyplácajú pri sadzbe, ktorá zodpovedá vnútroštátnej úrokovej sadzbe, ktorá sa uplatňuje na porovnateľné prípady na základe domáceho práva štátu pôvodu.

Článok 2

Vymedzenie úrokov a licenčných poplatkov

Na účely tejto smernice:

a) termín „úroky“ označuje príjem z pohľadávok každého druhu, bez ohľadu na to, či sú zabezpečené hypotékou, alebo nie a či zahrňujú podiel na dlžníkových ziskoch, alebo nie, a najmä príjem z cenných papierov a príjem z dlhopisov alebo obligácií, vrátane prémií a ziskov spojených s takýmito cennými papiermi, dlhopismi alebo obligáciami; penále za oneskorené výplaty sa nepovažujú za úroky;

b) termín „licenčné poplatky“ označuje výplaty akéhokoľvek druhu prijímané ako úplata za používanie práva na používanie akéhokoľvek autorského práva na literárne, umelecké alebo vedecké dielo, vrátane kinematografických filmov a softvéru akéhokoľvek patentu, obchodnej značky, vzoru alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo procesu alebo za informácie týkajúce sa priemyselných, obchodných alebo vedeckých skúseností; výplaty za používanie práva na používanie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia sa považujú za licenčné poplatky.

Článok 3

Vymedzenie spoločnosti, združenej spoločnosti a trvalého podniku

Na účely tejto smernice:

a) termín „spoločnosť niektorého členského štátu“ označuje akúkoľvek spoločnosť:

   i) ktorá má jednu z podôb uvedených v prílohe k tejto smernici a

   ii) ktorá sa v súlade s daňovými zákonmi členského štátu považuje za sídliacu v uvedenom členskom štáte a v zmysle dohovoru o dvojitom zdaňovaní príjmu uzavretého s tretím štátom sa nepovažuje na daňové účely za sídliacu mimo spoločenstva a

   iii) ktorá podlieha jednej z týchto daní bez toho, aby bola od nich oslobodená alebo dani, ktorá je zhodná alebo v značnej miere podobná a ktorá sa ukladá po dni nadobudnutia účinnosti tejto smernice navyše k jestvujúcim daniam alebo miesto nich:

      — impôt des sociétés/vennootschapsbelasting v Belgicku,

      — selskabsskat v Dánsku,

      — Körperschaftssteuer v Nemecku,

      — Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων v Grécku,

      — impuesto sobre sociedades v Španielsku,

      — impôt sur les sociétés vo Francúzsku,

      — corporation tax v Írsku,

▼B

— imposta sul reddito delle persone giuridiche v Taliansku,

— impôt sur le revenu des collectivités v Luxembursku,

— ennootschapsbelasting v Holandsku,

— Körperschaftssteuer v Rakúsku,

— imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas v Protugalsku,

— yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund vo Fínsku,

— statlig inkomstskatt vo Švédsku,

— corporation tax v Spojenom kráľovstve,

▼M1

— Daň z príjmů právnických osob v Českej republike,

— Tulumaks v Estónsku,

— φόρος εισοδήματος na Cypre,

— uzņēmumu ienākuma nodoklis v Lotyšsku,

— Pelno mokestis v Litve,

— Társasági adó v Maďarsku,

— Taxxa fuq id-dħul na Malte,

— Podatek dochodowy od osób prawnych v Poľsku,

— Davek od dobička pravnih oseb v Slovinsku,

— Daň z príjmov právnických osôb na Slovensku

▼B

b) spoločnosť je „združenou spoločnosťou“ druhej spoločnosti, ak prinajmenšom:

i) prvá spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % na kapitále druhej spoločnosti alebo

ii) druhá spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % na kapitále prvej spoločnosti, alebo

iii) tretia spoločnosť má bezprostredný minimálny podiel 25 % tak na kapitále prvej spoločnosti, ako aj na kapitále druhej spoločnosti.

Podiely musia zahrňovať iba spoločnosti, ktoré sídlia na území spoločenstva.

Napriek tomu členské štáty majú možnosť nahradiť kritérium minimálneho podielu na kapitále minimálnym podielom na hlasovacích právach;

c) termín „trvalý podnik“ označuje pevné miesto podnikania nachádzajúce sa v niektorom členskom štáte, prostredníctvom ktorého sa v plnej alebo čiastočnej miere vykonáva podnikanie spoločnosti ďalšieho členského štátu.

Článok 4

Výplaty, ktoré sa nepovažujú za úroky a licenčné poplatky

1. Štát pôvodu nie je povinný zabezpečiť prospechy tejto smernice v týchto prípadoch:

a) výplaty, ktoré sa považujú za rozdeľovanie ziskov alebo splácanie kapitálu na základe práva štátu pôvodu;

b) výplaty z pohľadávok, ktoré zahrňujú právo na účasť na ziskoch dlžníka;

▼B

c) výplaty z pohľadávok, ktoré oprávňujú veriteľa na výmenu svojho práva na úroky za právo účasti na ziskoch dlžníka;

d) výplaty z pohľadávok, ktoré neobsahujú žiadne ustanovenie o splatení istiny alebo ktoré majú splatnosť 50 rokov odo dňa vydania.

2. Ak z dôvodu zvláštneho vzťahu medzi platcom a vlastníkom požitku v podobe úrokov alebo licenčných poplatkov alebo medzi jedným z nich a niektorou inou osobou čiastka úrokov alebo licenčných poplatkov presahuje čiastku, ktorá by bola bývala dohodnutá platcom a vlastníkom požitkov v neprítomnosti takéhoto vzťahu, ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú iba na túto druhú čiastku, ak takáto čiastka jestvuje.

Článok 5

Podvod a zneužívanie

1. Táto smernica nebráni uplatňovaniu domácich ustanovení alebo ustanovení založených na dohode potrebných na zabránenie podvodu alebo zneužívaniu.

2. Členské štáty v prípade transakcií, v prípade ktorých je hlavnou pohnútkou alebo jednou z hlavných pohnútok daňový únik, vyhýbanie sa daniam alebo zneužívanie, odoberú prospechy plynúce z tejto smernice alebo odmietnu uplatňovanie tejto smernice.

Článok 6

▼M2

Prechodné pravidlá pre Českú republiku, Grécko, Španielsko, Lotyšsko, Litvu, Poľsko, Portugalsko a Slovensko

1. Grécko, Lotyšsko, Poľsko a Portugalsko sú oprávnené neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES z 3. júna 2003 o zdaňovaní príjmu z úspor vo forme platieb úrokov ([1]) Počas prechodného obdobia ôsmych rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z platieb úrokov alebo licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej organizácii pridruženej spoločnosti členského štátu situovanej v inom členskom štáte prekročiť 10 % počas prvých štyroch rokov a 5 % počas posledných štyroch rokov.

Litva je oprávnená neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES. Počas prechodného obdobia šiestich rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z platieb licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej organizácii pridruženej spoločnosti členského štátu situovanej v inom členskom štáte prekročiť 10 %. Počas prvých štyroch rokov šesťročného prechodného obdobia nesmie sadzba dane z platieb úrokov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej organizácii situovanej v inom členskom štáte prekročiť 10 % a počas nasledovných dvoch rokov nesmie sadzba dane z takýchto platieb úrokov prekročiť 5 %.

Španielsko a Česká republika sú oprávnené len pri platbách licenčných poplatkov neuplatňovať ustanovenia článku 1 až do dátumu uplatňovania uvedeného v článku 17 ods. 2 a 3 smernice Rady 2003/48/ES. Počas prechodného obdobia šiestich rokov, ktoré sa začína vyššie uvedeným dátumom, nesmie sadzba dane z platieb licenčných poplatkov poukázaných pridruženej spoločnosti iného členského štátu alebo stálej organizácii pridruženej spoločnosti členského štátu situovanej v inom členskom štáte prekročiť 10 %. Slovensko je oprávnené len pri platbách

([1]) Ú. v. EÚ L 157, 26.6.2003, s. 38.

▼M2

licenčných poplatkov neuplatňovať ustanovenia článku 1 počas prechodného obdobia dvoch rokov, ktoré sa začne 1. mája 2004.

Prechodné pravidlá však naďalej podliehajú nepretržitému uplatňovaniu všetkých daňových sadzieb, ktoré sú nižšie ako daňové sadzby uvedené v prvom, druhom a treťom pododseku, stanovené dvojstrannými dohodami uzavretými medzi Českou republikou, Gréckom, Španielskom, Lotyšskom, Litvou, Poľskom, Portugalskom alebo Slovenskom a ostatnými členskými štátmi. Pred koncom ktoréhokoľvek z prechodných období uvedených v tomto odseku môže Rada jednomyseľne na návrh Komisie rozhodnúť o prípadnom predĺžení uvedených prechodných období.

2. Ak spoločnosť z členského štátu alebo stála organizácia spoločnosti členského štátu, situovaná v tomto členskom štáte:

— obdrží úrok alebo licenčné poplatky od pridruženej spoločnosti z Grécka, Lotyšska, Litvy, Poľska alebo Portugalska,

— obdrží licenčné poplatky od pridruženej spoločnosti z Českej republiky, Španielska alebo Slovenska,

— obdrží úrok alebo licenčné poplatky od stálej organizácie pridruženej spoločnosti členského štátu, situovanej v Grécku, Lotyšsku, Litve, Poľsku alebo Portugalsku

alebo

— obdrží licenčné poplatky od stálej organizácie pridruženej spoločnosti členského štátu, situovanej v Českej republike, Španielsku alebo na Slovensku,

prvý členský štát povolí sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Českej republike, Grécku, Španielsku, Lotyšsku, Litve, Poľsku, Portugalsku alebo na Slovensku v súlade s odsekom 1 z tohto príjmu ako odpočítateľnú položku dane z príjmu spoločnosti alebo stálej organizácie, ktorá tento príjem obdržala.

3. Odpočítateľná položka stanovená v odseku 2 nemusí presiahnuť nižšiu z nasledovných čiastok:

a) daň splatnú v Českej republike, Grécku, Španielsku, Lotyšsku, Litve, Poľsku, Portugalsku alebo na Slovensku z takéhoto príjmu na základe odseku 1

alebo

b) časť dane z príjmu spoločnosti alebo stálej organizácie, ktorá obdržala úrok alebo licenčné poplatky, vypočítanú pred udaním odpočítateľnej položky, ktorú možno pripísať týmto platbám podľa vnútroštátneho práva členského štátu, z ktorého je táto spoločnosť alebo v ktorom je situovaná stála organizácia.

▼B

Článok 7

Vykonávanie

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr 1. januára 2004. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice spolu s tabuľkou, ktorá uvádza, ako sa ustanovenia tejto smernice zhodujú s prijatými vnútroštátnymi ustanoveniami.

▼B

Článok 8

Preskúmanie

Do 31. decembra 2006 podá Komisia správu Rade o účinkoch tejto smernice, najmä s cieľom rozšírenia jej pôsobnosti na iné spoločnosti a podniky, ako sú tie, ktoré sú uvedené v článku 3 a v prílohe.

Článok 9

Obmedzujúca klauzula

Táto smernica neovplyvňuje uplatňovanie domácich ustanovení alebo ustanovení založených na dohode, ktoré presahujú rámec ustanovení tejto smernice a sú určené na odstránenie alebo zmiernenie dvojitého zdaňovania úrokov alebo licenčných poplatkov.

Článok 10

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 11

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

▼B

PRÍLOHA

Zoznam spoločností, na ktoré sa vzťahuje článok 3 písm. a) tejto smernice

a) Spoločnosti jestvujúce na základe belgického práva známe ako: „naamloze vennootschap“/„société anonyme“, „commanditaire vennootschap op aandelen“/„société en commandite par actions“, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“/„société privée à responsabilité limitée“, ako aj verejnoprávne subjekty, ktoré fungujú na základe občianskeho práva;

b) spoločnosti jestvujúce na základe dánskeho práva známe ako: „aktieselskab“ a „anpartsselskab“;

c) spoločnosti jestvujúce na základe nemeckého práva známe ako: „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ a „bergrechtliche Gewerkschaft“;

d) spoločnosti jestvujúce na základe gréckeho práva známe ako: „ανώνυμη εταιρία“;

e) spoločnosti jestvujúce na základe španielskeho práva známe ako: „sociedad anónima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“, ako aj verejnoprávne subjekty, ktoré fungujú na základe občianskeho práva;

f) spoločnosti jestvujúce na základe francúzskeho práva známe ako: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, ako aj štátne priemyselné a obchodné závody a podniky;

g) spoločnosti jestvujúce na základe írskeho práva známe ako: „public companies limited by shares or by guarantee“, „private companies limited by shares or by guarantee“, subjekty registrované na základe „Industrial and Provident Societies Acts“ alebo „building Societies“ registrované na základe „Building Societies Acts“;

h) spoločnosti jestvujúce na základe talianskeho práva známe ako: „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, ako aj štátne a súkromné subjekty vykonávajúce priemyselné a obchodné činnosti;

i) spoločnosti jestvujúce na základe luxemburského práva známe ako: „société anonyme“, „société en commandite par actions“ a „société à responsabilité limitée“;

j) spoločnosti jestvujúce na základe holandského práva známe ako: „naamloze vennootschap“ a „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“;

k) spoločnosti jestvujúce na základe rakúskeho práva známe ako: „Aktiengesellschaft“ a „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“;

l) obchodné spoločnosti alebo občianskoprávne spoločnosti, ktoré majú obchodnú formu, družstvá a verejné podniky založené na základe portugalského práva;

m) spoločnosti jestvujúce na základe fínskeho práva známe ako: „osakeyhtiö/aktiebolag“, „osuuskunta/andelslag“, „säästöpankki/sparbank“ a „vakuutusyhtiö/försäkringsbolag“;

n) spoločnosti jestvujúce na základe švédskeho práva známe ako: „aktiebolag“ a „försäkringsaktiebolag“;

o) spoločnosti založené na základe práva Spojeného kráľovstva,

▼M1

p) obchodné spoločnosti podľa českého práva označované ako: „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;

q) obchodné spoločnosti podľa estónskeho práva označované ako: „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;

r) obchodné spoločnosti podľa cyperského práva označované ako: companies in accordance with the Company`s Law, Public Corporate Bodies as well as any other Body which is considered as a company in accordance with the Income tax Laws;

s) obchodné spoločnosti podľa lotyšského práva označované ako: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

t) obchodné spoločnosti zriadené podľa litovského práva;

u) obchodné spoločnosti podľa maďarského práva označované ako: „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „részvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;

v) obchodné spoločnosti podľa maltského práva označované ako: „Kumpanniji ta' Responsabilita' Limitata“, „Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet“;

w) obchodné spoločnosti podľa poľského práva označované ako: „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“;

▼**M1**

x) obchodné spoločnosti podľa slovinského práva označované ako: „delniška družba“, „komanditna delniška družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;

y) obchodné spoločnosti podľa slovenského práva označované ako: „akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnosť“, „družstvo“.